

227.

798—801.

Alcvinus Arnoni archiepiscopo Salisburgensi Romae commoranti de suo erga eum amore scribit eumque videre desiderat. 798—801.

Cod. H fol. 78—78'.

Edd. F 177, J 168. — Migne col. 352.

5

DILECTISSIMO FILIO AQUILAE ALBINUS SALUTEM.

Scio te patrem esse dignitate et meritis, sed ex caritatis dulcedine nomen tibi inposui¹, quia nihil debet patri carius esse, quam filius; maxime dum filius in omni bonitate et dignitate excellentior est patre^a. Ingredientem et egredientem, vigilantem, dormientem semper te sequitur dulcedo paternae dilectionis; quem utinam habeas in ore et corde; in officio altaris sancti; in lacrimis ante pedes sanctorum apostolorum²: immo ubicumque vadas, tecum eat, tecum aeterna maneat memoria, quia te euntem et redeuntem illius semper consequitur caritatis affectus.

Scias certissime, quod nec sic anxia peregrinantis mater filii^b spectat adventum, quanto mei cordis ardentissima voluntas tuae faciei praestolatur aspectum. Pauca^c scripsi, unde tu plurima nosti, et melius intellegis, quid Deo placeat secundum aestimationem humanae coniecturae. Det tibi Deus in corde consilium, in ore fiduciam, in opere perfectionem; ut undique placeas ei, qui te de stercore erexit, et posuit inter Ps. 112, 7. 8. principes populi sui; sine quo nihil possumus boni^d agere; in quo omnia potest, qui in fide et caritate omnia pro eius nomine agere vel loqui disponit, quaecumque agenda sunt; cuius caritas perpetuis luceat flammis in corde tuo, et omnes terrenae^e cupiditatis flammam extinguat, ut solus Deus semper sit in ore, corde, et opere caritatis tuae, in quo longaeva prosperitate feliciter, opto, vivas, fili carissime.

228.

Alcvinus Gislac abbatissae Calensi, sorori Caroli imperatoris, et Rodtrudae, eiusdem filiae, de litterarum cessatione exprobrat. De valetudine sua. 801.

Cod. H fol. 109—110.

Edd. F 189, J 169. — Migne col. 378.

DILECTISSIMIS IN CHRISTO PERSONIS SORORI³ ET FILIAE⁴ SEMPITERNAM SUPERNAE BEATITUDINIS SALUTEM.

Quid est, quod vestra tanto tempore tacuit caritas? Numquid verba defecerunt salutationis, seu causae non supervenerunt, quarum notionem carta nec deferret ad aures nostras? Numquid longinquitas terrarum caritatis dulcedinem separare debet, cuius flammam nec profunditas fluminum nec pelagi immensitas iuxta cantici sermonem^a Cant. 8, 7. obrui poterat; in qua sola qui offenderit, factus est omnium reus. Hec est, quae Iac. 2, 10. super bonos et malos splendescere debet, ut sit homo terrenus in ea perfectus, sicut Matth. 5, 48. pater, qui in caelis est, perfectus est. Ergo filius caritatis filius est Dei, quia Deus 1. Ioh. 4, 16. caritas est. Cuius lux corda vestra sufficienter inradiet; cuius dulcedo pectora vestra

227. a) patri H. b) fili H. c) pauci H. d) bone H. e) terreni H.

228. a) sermonum H.

1) Cf. de hoc nomine supra p. 297 n. 7; 320 l. 1. 2) Arno ergo tempore scriptae huius epistolae Romae fuit. Frob. 3) Gislac abbatissae Calensi, sorori Caroli imperatoris, v. epp. 195. 196. 213. 214. 216. supra pp. 322. 323. 354. 357. 359. 4) Rodtrudae filiae Caroli imperatoris, v. easdem epistolas.